

Ege Coğrafya Dergisi, 12 (2003), 83 – 92, İzmir
Agean Geographical Journal, 12 (2003), 83 - 92, İzmir—TURKEY

DİVLE OBRUĞU

Divle Obruk (Kaş–ANTALYA)

*Ege Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Coğrafya Bölümü, 35100, İzmir
e oner@edebiyat.ege.edu.tr*

(Teslim: 10 Ocak 2003; Düzeltme: 15 Nisan 2003; Kabul: 1 Eylül 2003)

(Received: January 10, 2003; Revised: April 15, 2003; Accepted: September 1, 2003)

Abstract

Obruk is a turkish word to designate a deep natural sink in limestone. One of its good examples is located near the village of Divle, between Kaş and Demre, west of the Antalya bay, southern Turkey. Although Divle obruk is smaller, it looks like Cennet obruk near Mersin to the east, which is more well-known in the southern Turkey. Divle obruk has formed in the Eocene nummulithic limestone formation by karstic surface solution and succeeding collapse. Irregular shape of the bottom and large limestone blocks indicate a primary underground solution and then collapse of the roof to form Divle obruk. Walls of the obruk are rather steep. On the almost vertical walls, there are rock-cut tombs which indicate that the Divle obruk was used as a necropol in the time of the Lycian culture. Consequently, the Divle obruk is an interesting site with its natural formation and cultural characteristics. Therefore, it can be organized as an attractive touristic area with some improvements. This may be an economical contribution for local people who has insufficient agricultural and animal raising resources.

Keywords: Divle, karst, obruk, doline, Southern Turkey, Geoarchaeology.

Öz

Divle Obruğu, Kaş-Demre arasındaki plato alanında yer alan karstik bir çukurluktur. Boyutları açısından daha küçük olmakla birlikte, Mersin yakınlarındaki Cennet Obruğuna benzer. Eosen yaşlı nummulitli kalker anakaya içinde gelişen obruk, erime ve çökme süreçleriyle oluşmuştur. Tabanının düzensizliği, buradaki bir yeraltı mağara sisteminin gelişme aşamasında tavanının çökerek Divle Obruğunun oluştuğunu gösterir. Obruğun yamaçları oldukça diktir. Dik yamaçlarında kalker anakayada oyularak açılmış kaya mezarları bulunur. Bunlar obruğun Klasik çağdan itibaren nekropol olarak kullanıldığını göstermektedir.

Divle Obruğu, ilginç doğal ve kültürel öğeler taşıması nedeniyle, küçük düzenlemelerle turistik bir ziyaret yeri haline gelebilir. Bu, özellikle tarım ve hayvancılıkta sorunlar yaşayan yerli halk için yeni bir gelir kaynağı olacaktır.

Anahtar kelimeler: Divle, karst, obruk, dolin, Güneybatı Türkiye, jeoarkeoloji.

Giriş

Güneybatı Anadolu'nun Fethiye ve Antalya körfezleri arasındaki Teke yarımadası, tarihsel açıdan Likya bölgesi olarak bilinir (Akşit, 1967) (Şekil 1). Yörenin kendine özgü doğal şartları, antik çağlardan beri insan yaşamını etkilemiş, yönlendirmiştir. Kaş gerisindeki Demre Çayı vadisine kadar uzanan kesim Merkezi Likya'yı oluşturur. İkinci ve Üçüncü jeolojik devirlere ait kalkerlerden yapılı bu yöre (Colin, 1962), jeomorfolojik açıdan üzerinde tipik karstik şekillerin geliştiği orta yükseklikte bir plato alanıdır (Şekil 2). Plato üzerinde tektoniğin yönlendirdiği polyeler en belirgin karstik şekillerdir. Bunların yanında *lapya* (*lapiez*), *dolin*, *obruk* (*jama*, *aven*), *düden* (*ponor*) ve *mağara sistemleri* karstik şekillerin tipik örneklerini oluştururlar.

Plato yüzeyinde ilginç karstik şekillerden biri de Divle köyü yakınlarındaki baca biçimli çukurluktur. İlk kez 1998 yaz döneminde rastladığımız bu karstik çukurluğun içine bir yıl sonra girme ve inceleme fırsatımız oldu. Oluşum özellikleri açısından çökme dolini olarak da nitelenebilecek bu çukurluğu obruk olarak değerlendirdik ve *Divle Obruğu* adını verdik. Arazideki kısa süren gözlemlerimiz ve mevcut 1/15000 ölçekli hava fotoğrafları ile topoğrafya haritalarından yararlanıp bu çukurluğun oluşumunu ortaya koymaya çalıştık.

Karstik şekillerden biri olan obruklar ülkemizde çok yaygındır. Farklı karstik yörelerimizde değişik şekilleriyle dikkat çekerler. Bunlardan bir kısmı yerli ve yabancı turistler tarafından ziyaret edilen turistik merkezler haline gelmiştir. Örneğin Mersin-Silifke yakınlarındaki Cennet ve Cehennem obrukları ülkemizdeki karstik şekillerin en ünlüleridir. Yine Konya bölümünde Obruk köyüne ismini veren Kızören obruğu, yakınlarındaki tarihi han kalıntısı ile birlikte ilginç bir turistik köşemizi oluşturur (Erinç, 1971).

Kaş yakınlarındaki Divle Obruğu henüz pek tanınmamaktadır. Bu karstik şekil, baca biçiminde erime-çökme çukurluğudur. Obruğun kenarları oldukça diktir. Dip kısmı güney yönünde daha çukur olup bu yöndeki yamaçlar da dik ve düzdür. Obruğun en çukur kısmı yoğun bir şekilde maki

türleri ile kaplıdır. Dik yamaçların güney ve batı kısmında yoğunlaşmak üzere antik döneme ait kaya mezarları vardır. Bu mezarlar dik yamaçlarda kalker anakayaya oyulmuşlardır. Obruğun taban kısmı düzensizdir. Tabandaki düzensizlik, çukurluğun oluşumunda kimyasal erimenin yanında çökmenin de etkili olduğunu gösterir. Bu düzensiz taban içinde eski dönemlere ait duvar kalıntıları bulunur.

Divle obruğu, hemen yanındaki Divle köyü sakinlerinin pek fazla dikkatini çekmemektedir. Hatta bazı yaşlı köylü kadınları, bu çukurluğun kendilerince ürkütücü olduğunu, oraya gitmediklerini ifade etmişlerdir. Ancak yöredeki geçim kaynakları açısından tarım ve hayvancılıktaki olumsuzluklar düşünüldüğünde, Divle obruğunun doğallığına uygun birtakım düzenlemelerle turizme kazandırılması mümkündür. Yaz aylarında hergün yüzlerce yerli ve yabancı turist ilgiyle gezdiği Cennet ve Cehennem obrukları bu yönden iyi bir örnektir.

Divle obruğu

Divle köyüne, Kaş-Demre karayolunun Davazlar köyü yakınındaki 30. km'sinden güneye dönülerek 1,5 km'lik stabilize bir yolla ulaşılır (Şekil 3). Dar ve vadi yarınlarında geçişin zorlaştığı bu stabilize yol, geçtiğimiz yıl genişletilerek daha kolay ve emniyetli ulaşım sağlanır hale gelmiştir. Divle obruğu, ismini aldığı köyün KKB'sındaki Merdivenli tepe üzerinde bulunur (Şekil 6). Divle köyünden yaya olarak 250 m lik kolay bir tırmanışla obruğa ulaşılır. Tepe üzerinde iki zirve bulunmaktadır. Bunlardan kuzeydeki 605 m, güneydeki zirve 597 m yükseltidedir. Obruk, bu iki zirve arasındaki yayvan bir profile sahip boyun bölümünün batısında yer alır (Şekil 7). Obruğun girişindeki ağız kısmında yükselti 550 m civarındadır. Güneyindeki depresyon tabanından ağız kısmına kadar olan yükseklik farkı ise 50 m kadardır (Şekil 4).

Divle köyünün bulunduğu alanda Susuzdağ Formasyonu olarak adlandırılan Eosen (Üst Lütesiyen – Priaboniyen) yaşlı, sığ karbonat şelf ortamında çökelmiş kalkerler yüzeylenmektedir. Bol *Nummulites* ve *Alveolina* fosili içeren bu

Divle Obruk (Kaş-Antalya)

kireçtaşları büyük ölçüde karstlaşmaya sahiptir (Şenel-Bölükbaşı, 1997). KD-GB doğrultulu tektonik çizgilerin fazla etkili olduğu yörede, bu şekilde karstlaşmaya uygun formasyonların yer almasıyla karst jeomorfolojisine ait çok sayıda şekli görmek mümkün olmaktadır.

Divle Obruğu da bu şekillerden biridir. Obruğun çapı kuzey-güney doğrultusunda en uzun ekseninde yaklaşık 105 m, en kısa ekseninde ise 75 m dir. Kabaca yamuk bir dörtgene benzeyen obruğun kuzeydeki genişliği güney kenarına göre daha fazladır. Derinliği ise 50 m civarındadır. Yamaçlarının çok dik oluşu, erime yanında çökmenin de etkili olduğunu göstermektedir (Şekil 5). Şekil olarak Mersin yakınlarındaki Cennet obruğuna çok benzemektedir. Çukurluğun morfolojik gelişimi çökme dolinlerini andırmaktadır. Şekil olarak bir baca görünümü sunan bu tür çukurluklar ülkemizde *obruk* terimi ile ifade bulmuştur. Batı literatüründe *java*, *aven* benzer karstik şekillere verilen isimlerdir. Hemen yakınındaki köye atfen bu karstik çukurluğa *Divle Obruğu* demeyi uygun bulduk.

İçine girme fırsatını ancak 1999 yaz sezonunda bulabildiğimiz Divle Obruğunun tabanı düzensiz bir şekil arz etmektedir. Bu durum muhtemelen tavan çökmesi sonucu tabanda biriken kalker bloklar nedeniyledir. Yamaçların dikliği yanında, tabandaki düzensizlik de çukurluğun erimelere bağlı çökmelerle oluştuğunu gösterir (Şekil 5). Buna göre burada mevcut bir yeraltı mağara sistemi, gelişmesinin ileri aşamasında tavan çökmesiyle bugünkü dik kenarlı karstik bir baca şekline dönüşmüştür.

Obruğun doğu yamacının ortalarında birkaç metre genişliğinde bir ezilme zonu bulunur. Oldukça ufalanmış kalker anakayanın bu noktada muhtemelen asıl tektonik uzanışları dikine kateden KB-GD yönlü başka bir fay hattı tarafından kesildiği anlaşılmaktadır. Böylece obruğun bulunduğu noktada kesişen tektonik çizgiler yer altı mağara sisteminin gelişimini kolaylaştırmış olmalıdır.

Çukurun tabanı, kalker bloklarla düzensiz bir görünüm sunmakla birlikte, başta *sandal* olmak üzere yoğun bir maki örtüsü ile kaplıdır (Şekil 8). Maki türleri ağaç formunu almışlardır. Tabanın

güneyinde obruğun en fazla derinleştiği nokta yer alır (Şekil 5). Sık ağaçlar arasında seçebildiğimiz kadarı ile bu yönde bir düden mevcuttur. Mağaramsı bir girişi bulunan düdeni yakından izleme olanağı olmamıştır.

Divle Obruğunun dik yamaçlarında insanlar tarafından yapıldığı belli olan oyuklar bulunmaktadır (Şekil 9). Tübingen Üniversitesi Eskiçağ Kürsüsü Kyaneai ekibinden arkeolog Aysun Şanlı'nın ifadesinden öğrendiğimize göre bu oyuklar antik mezarlardır. Kalker anakayadan yapılmış bu dik duvarlar nekropol (mezarlık) olarak kullanılmıştır. Bu kaya mezarlarının yapımı Klasik çağa kadar uzanmaktadır. Daha sonraki dönemlerde de kullanıldıkları tahmin edilmektedir. Obruğun tabanında da henüz kesin tarih verilemeyen birtakım duvar kalıntıları vardır. Yine obruğun ağız çevresinde, Merdivenlitepe üzerinde antik dönemlere ait kalker anakayaya oyulmuş sarnıçlar, lahit mezarlar ve yapı kalıntıları bulunmaktadır.

Divle Obruğunun 2 km kadar güneyindeki Hoyran köyü çevresinde de çok sayıda ilginç likya kaya mezarları ve lahitleri bulunur. Arkeolojik kalıntılar yanında, ilginç bir özellik de burada KD-GB uzanışlı büyük bir fayın bulunmasıdır. Güneye, Akdeniz'e bakan bu fay, görelî yüksekliği 400 metreyi aşan dik bir duvar gibi uzanır. Bu fay dikliği üzerinden güneye doğru bakıldığında Akdeniz kıyılarının muazzam güzelliği göze çarpar. Doğuda Demre ovası kıyıları, güney ve batıda ise Dalmaçya tipi kıyı özelliği gösteren Kaş-Kekova kıyıları güzel bir tablo manzarası sergiler.

Kaş-Demre platosunun coğrafi ve arkeolojik özellikleri

Kaş'tan Antalya'ya doğru yola çıkıldığında, orta yükseltideki (500-900 m) bir plato alanını geçtikten sonra, Demre çayının oluşturduğu Demre ovasına inilir. Kaş ve Demre (Kale) arasında kalan plato alanı, içeriye doğru, kuzeybatıda Kasaba depresyonu, kuzeydoğuda ise Demre çayı vadisi tarafından sınırlanan üçgen biçimindedir (Şekil 1). Platonun yapısını Beydağları otoktonuna ait karbonatlı kayalar teşkil eder (Şenel-Bölükbaşı, 1997) (Şekil 2).

Beydağları otoktonu üzerine kuzey-kuzeybatıdan gelen Likya napları yerleşmiştir. Buna bağlı olarak Beydağları otoktonu kıvrımlanmış, kırılmış ve kendi içinde güneye doğru ekaylanmıştır. Pliosen sonu ya da Kuaterner başlarında bölge büyük ölçüde kırılmalara uğramıştır (Şenel-Bölükbaşı, 1997).

Kaş-Demre platosu alanında Beydağları otoktonu, neritik kalkerlerden oluşan Jura-Kretase yaşlı Beydağları formasyonu ve Eosen yaşlı Susuzdağ formasyonunu kapsar. Söz konusu karbonatlı kayalar, KD-GB yönlü tektonik hatlara bağlı olarak karstlaşma etkisi gösterirler. Bu nedenle plato alanında başta polyeler olmak üzere pek çok karstik şekli görmek mümkündür.

Bu karstik gelişmeye bağlı olarak plato alanında su yetersizliği büyük bir sorundur. Yıllık ortalama yüksek gibi görünen yağışlar (Kaş'ın yıllık ortalama yağış tutarı 900-1000 mm arasındadır), büyük ölçüde karstik yeraltı suyu sistemine karışırlar. Bu nedenle yörede, içinde bulunduğu Akdeniz iklimine özgü yaz kuraklığı boyunca su eksikliği bir problem oluşturur. Aynı şekilde kalker anakaya üzerinde sığ olan toprak örtüsü, işlenmeye ancak karstik çukurluklardaki kolüvyal düzlüklerde uygundur. Gerek iklim gerekse litolojik özelliklerin etkisinde yörede kırmızı Akdeniz toprakları olarak nitelenen terra-rossalar gelişmiştir. Bu kırmızı Akdeniz topraklarını, kalkerlerin erime artışı killer oluşturur. Bu alanlarda su eksikliği tarım açısından yine bir problemdir (Öner 1995, 1998).

Polyelerin tabanlarında ya da kenarlarında düdenler bulunur. Düdenlerde kaybolan sular güneydeki Akdeniz kıyıları boyunca hemen hemen deniz seviyesinde ya da altında tekrar yüzeye çıkarlar (Öner, 2000).

Akdeniz ikliminin etkisi altındaki yörenin tipik bitki örtüsü makidir. Yoğun maki örtüsü arasında yer yer kızılçam topluluk oluşturur.

Plato alanında insan etkinlikleri günümüzden 3000 yıl öncesine dek uzanır. Arkeolojide Likya bölgesi adıyla bilinen bu yörede, pek çok tarihi-arkeolojik eser bulunur (Akşit, 1967). Özellikle Likya'ya özgü, kalker anakayaya işlenmiş lahit ya da kaya mezarları ünlüdür (Bean, 1980). Bunun yanında su problemine bağlı olarak çok sayıda sarnıç

yapılmıştır. Eski zamanlarda saldırılardan korunma ve çevreyi kontrol amacıyla büyük yerleşmeler ve askeri karakollar plato yüzeyinin yüksek kesimlerinde kurulmuşlardır. Bu alanlarda su yokluğu daha fazla kendini hissettirir. Alçak kesimlerdeki su kaynaklarından ya da *ayaklı (yolaklı) göletlerden* taşınan sular yanında, buralarda çok sayıda sarnıç yapılmıştır. Sarnıçların bir kısmı kalker anakayaya oyulmuş ve içi sıvanmış rezervuarlar şeklindedir (Öner, 2000). Bunların bazıları doğal olarak hazır bulunan karstik erime çukurlukları (dolin gibi) düzenlenerek sarnıç şekline getirilmiştir. Bu sarnıçların büyük bir kısmı günümüzde de halen kullanılmaktadır.

Sonuç

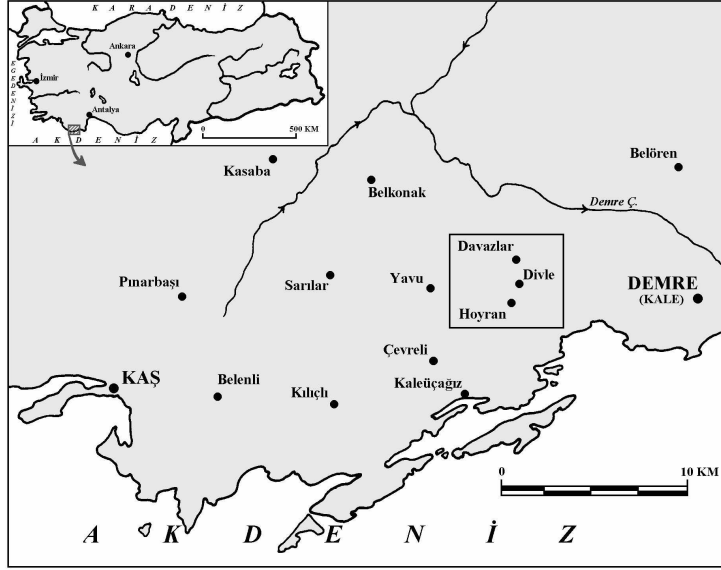
Divle obruğu, kimyasal erime ve çökme süreçleriyle meydana gelmiş dik yamaçlara sahip karstik bir çukurluktur. Yakın çevresi içinde ana çizgileri ile tanıtmaya çalıştığımız bu obruk, doğal oluşumu yanında içerdiği tarihi kalıntılar nedeniyle turistik bir yer olmaya adaydır. Bu tür bir turizm etkinliği, yöre insanı için, doğal koşulların zorluğu nedeniyle kıt geçim kaynakları yanında önemli bir destek olarak görünmektedir. Bu potansiyeli rekreasyona yönelik bazı küçük düzenlemelerle değerlendirmek mümkündür.

Divle Obruğu (Kaş-ANTALYA)

Divle Obruk (Kaş-Antalya)

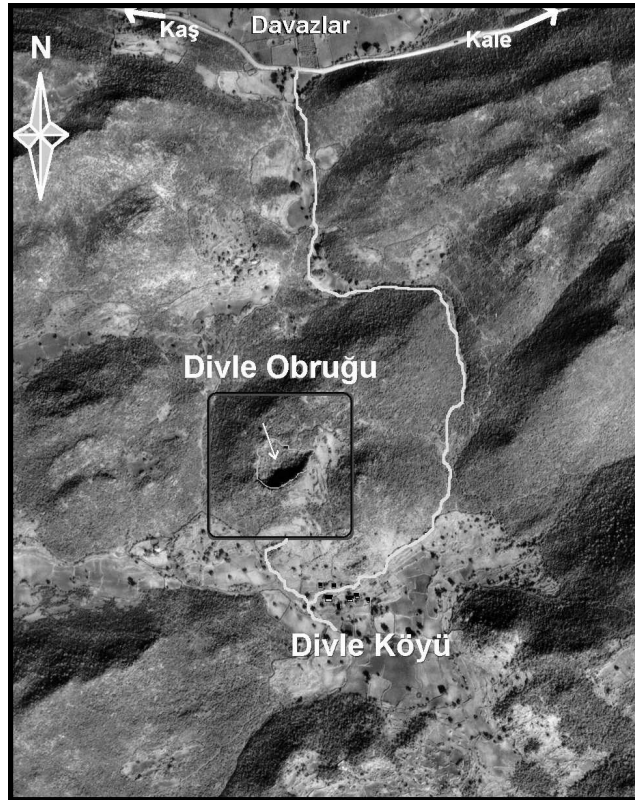
REFERANSLAR

- Akşit, O., 1967. *Likya Tarihi*. İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi yayınları No. 1218. İstanbul.
- Akurgal, E., 1988. *Anadolu Uygarlıkları*. Net Turistik Yayınlar A.Ş. İstanbul.
- Atalay, İ., 1973. "Toros Dağlarında Karstlaşma ve Toprak Teşekkülü Üzerine Bazı Araştırmalar." *Jeom.Derg.*, S. 5, s. 135-152, Ankara.
- Bean, G. E., 1980. *Kleinasien 4 Lykien*. Kohlhammer Kunst- und Reiseführer. Stuttgart.
- Becker Platen, J. D., 1970. "Lithostratigraphische Untersuchungen im Känozoikum südwest Anatoliens (Türkei)." *Beihefte zum Geol. Jahrbuch*. Heft 97, s.207-231. Hannover.
- Colin, H.J., 1962. "Fethiye-Antalya-Kaş-Finike (Güneybatı Anadolu) Bölgesinde Yapılan Jeolojik Etüdlr." *Maden Tetkik ve Arama Enstitüsü Dergisi*, S. 59, s.19 - 59. Ankara.
- Doğu, A. F.-Çiçek, İ.-Gürgen, G., 1994. "Orta Toroslarda Karstlaşma Tipleri." *A.Ü.Türkiye Coğrafyası Araştırma ve Uygulama Merkezi Dergisi*. S.3, s. 129-139, Ankara.
- Dumont, J. F., Uysal, Ş., Şimşek, Ş., Karamanderesi, İ. H., Letouzey, J., 1979. "Güneybatı Anadoludaki Grabenlerin Oluşumu." *Maden Tetkik ve Arama Enstitüsü Dergisi*, S. 92, s.7 - 17. Ankara.
- Erinç, S., 1971. *Jeomorfoloji II*. İstanbul Üniv.Yay. No. 1628, İ.Ü. Coğrafya Enst.Yay. No: 23, İstanbul.
- Ersoy, Ş., 1995. "Graben Formation In The Collisional Belts: An Example From The SW Anatolia," 'Eşençay Graben' *International Earth Sciences Colloquium on the Aegean Region 1995* (IESCA-1995) İzmir-Güllük, Turkey (9-14 October, 1995).
- Ersoy, Ş., 1990. "Batı Toros (Likya) Naplarının Yapısal Ögelerinin ve Evriminin Analizi." *Jeoloji Mühendisliği*, S.37, s. 5 - 16. Ankara.
- Kayan,İ., 1990. "Tarih Öncesi Yerleşme Yerleri Olarak Antalya Mağaralarının Jeomorfolojik özellikleri" *Ege Coğrafya Dergisi* 5, 10-31. Ege Üniversitesi Edebiyat Fakültesi. İzmir.
- Öner, E., 1995. "Kaş-Demre Platosunda Fiziki Coğrafya Araştırmaları ve İnsan-Doğal Çevre İlişkileri." *Ege Coğrafya Dergisi* 8, 115-140. Ege Üniversitesi Edebiyat Fakültesi. İzmir.
- Öner, E., 1997. "Finike Ovasının Alüvyal Jeomorfolojisi ve Antik Limyra Kenti." *Ege Coğrafya Dergisi* 9, 131-157. Ege Üniversitesi Edebiyat Fakültesi. İzmir.
- Öner, E., 1998. "Naturgeographie und Mensch-Umwelt-Beziehungen im Yavu-Bergland", *Asia Minor Studien, Band.29, Lykische Studien 4*, Feldforschungen auf dem Gebiet von Kyaneai (Yavu-Bergland), Ergebnisse der Kampagnen 1993-94, 267-280, Bonn.
- Öner, E., 1999. "Zur Geomorphologie der Eşen -Deltaebene und des Antiken Hafens von Patara, Südwesttürkei." *Marburger Geographische Schriften* 134, 98-104, Marburg.
- Öner, E., 2000. *Kaş-Demre Platosu'nda Fiziki Coğrafya Araştırmaları, Antik Kyaneai kenti ve Çevresi.*, Ege Üniv.Edebiyat Fakültesi Yayınları No: 101, s.110, İzmir.
- Pekman, A., 1991. Strabon - *Coğrafya*, Anadolu (Kitap: XII, XIII, XIV) (Çeviri). Arkeoloji ve Sanat Yayınları Antik Kaynaklar Dizisi 1 a. İstanbul.
- Sür, A., 1994. "Karstik Yerşekilleri ve Türkiye'den Örnekler." *A.Ü.Türkiye Coğrafyası Araştırma ve Uygulama Merkezi Dergisi*, S. 3, s. 1-28, Ankara.
- Şenel, M., Bölükbaşı, A.S., 1997. *1:100000 Ölçekli Türkiye Jeoloji Haritaları No : 5, Fethiye-M9 Paftası*. MTA Gn. Md., Jeoloji Etütleri Dairesi, Ankara.

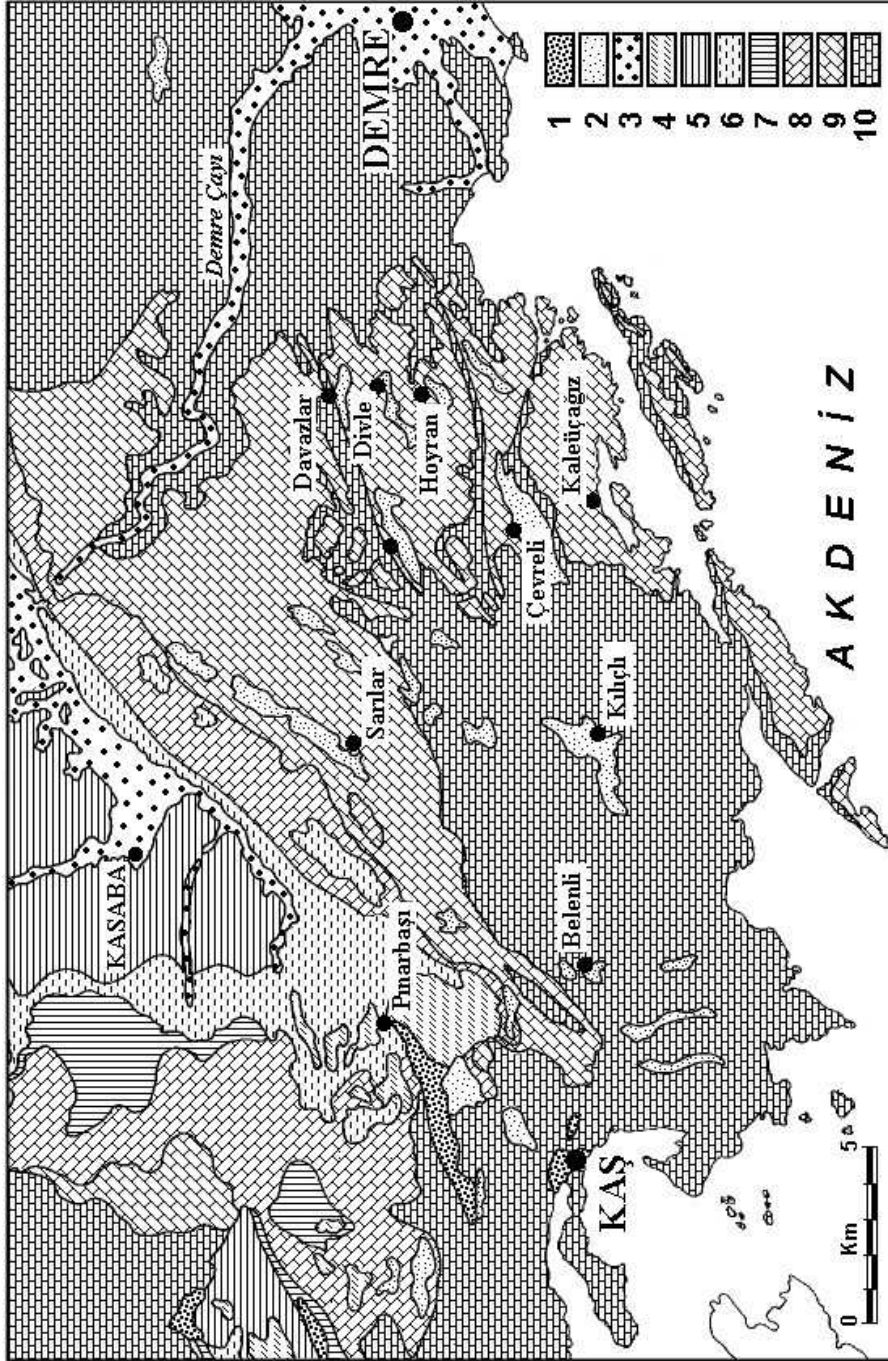
Şekil 1. Araştırma alanı ve yakın çevresinin lokasyon haritası

Figure 1: Location map of the Divle area.

Şekil 3: Kaş – Demre Platosunun jeoloji haritası

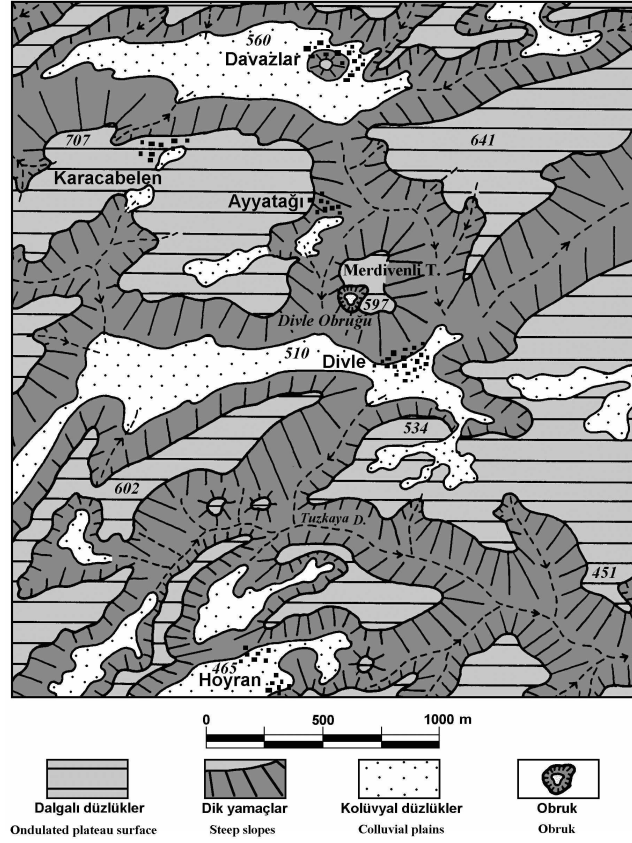
Figure 3: Aerial photograph of the Divle area and the “obruk”.

Şekil 2: Kaş – Demre Platosunun jeolojî haritası

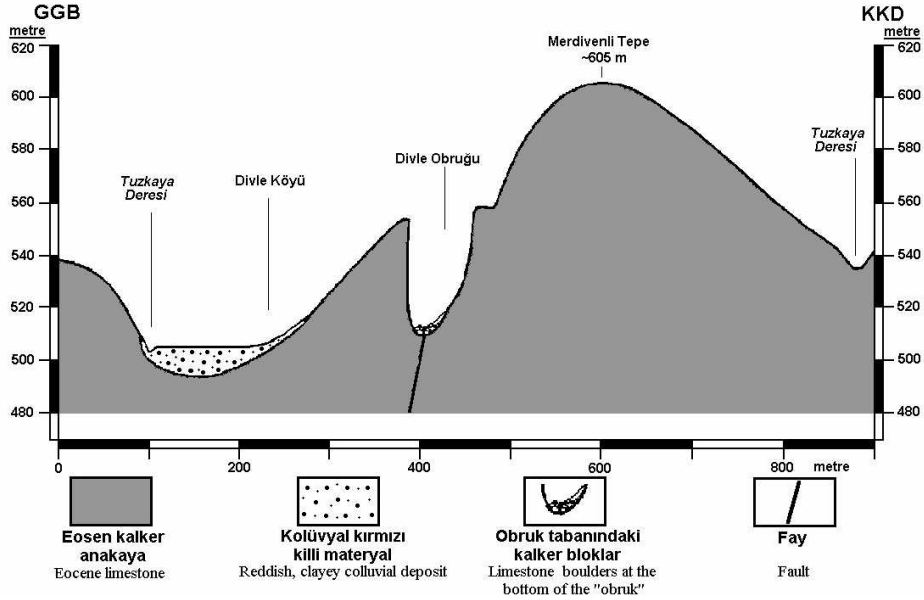
İŞARETLER: KUATERNER; 1. Yamaç molozu, 2. Koliüvyal birikim, 3. Alüvyon, MIOSEN; Felenkdağı konglomerası, 5. Konglomera, kumtaşı, silttaşı, 6. Killaşı, 7. Marl, 8. Kalker, EOSEN; 9. Nümmüllü kalker, KRETASE; 10. Neritik

Figure 2: Geological map of the Kaş -Demre plateau (Based on Colin, 1962).
LEGEND: QUATERNARY; 1. Slope debris, 2. Colluvial deposit, 3. Alluvial sediments, MIOCENE; 4. Felenkdağı Conglomerate Formation, 5. Conglomerate, sandstone, siltstone, 6. Claystone, 7. Marl, 8. Limestone, EOCENE; 9. Nummulithic limestone, CRETACEOUS; 10. Nerithic limestone

Şekil 4: Divle obruğu ve yakın çevresinin jeomorfoloji haritası

Figure 4: Geomorphological map of the Divle area and the "obruk".

Şekil 5: Divle obruğunun GGB – KKD yönlü kesiti

Figure 5: SSW-NNE cross-section of the Divle obruk.

Divle Obruğu (Kaş-ANTALYA)
Divle Obruk (Kaş-Antalya)

Şekil 6: Divle Obruğunun bulunduğu Merdivenli Tepeye güneyden bakış

Figure 6: Divle village on the foot-slope of Merdivenli tepe (hill). Divle "obruk" is on the hill.

Şekil 7: Divle Obruğunun KB'dan görünüşü. Obruk, Merdivenli Tepenin iki zirvesi arasındaki boyun bölümünde yer alır

Figure 7: A view of the Divle "obruk" from the northwest. The obruk is situated between the two peaks of the Merdivenli tepe

Şekil 8: Divle Obruğunun taban kısmı yoğun biçimde maki ile kaplıdır
Figure 8: Bottom of the Divle obruk is covered by thick vegetation (Maquie).

Şekil 9: Divle Obruğunun dik yamaçlarında Helenistik döneme ait kaya mezarları bulunmaktadır
Figure 9: There are rock-cut tombs on the walls of the obruk from the Hellenistic time.